

ГОНЧАР Андрій Петрович (15. 07. 1974, Київ) — живописець. Син [П. Гончара](#) та [Н. Матвієнко](#), онук [І. Гончара](#). Член НСХУ (2003). Закінчив Українську АМ (Київ, 1997; майстерня [Ф. Гуменюка](#)). Працював художником в Укрреставрації (1998–2003). Учасник мистецьких виставок від 1997. Персональна — у Києві (2001). Працює у традиціях українського сакрального

живопису.

Основні твори

«Святі мученики» (1999) та «Св. архангели» (2001) у Михайлів. Золотоверхому соборі, «Пророки» (дзвіниця Софій. собору, 2001), іконостас у Покров. церкві (1996–99) і церкві Богородиці в Пирогощі (1998; усі – Київ), «Євангелісти» в церкві Різдва Христового (с. Бобруйки Козелец. р-ну Черніг. обл.), «Апостоли, святі церкви» в Успен. соборі (Київ; усі – 2002), «Життя Адама і Єви», «Святі, страшний суд» у церкві Різдва Богородиці (2003, с. Вікторівка Маньків. р-ну Черкас. обл.), Андріїв. іконостас в Успен. соборі (2003), купол у церкві Різдва Христового (Київ, 2004); станковий живопис – «В. Литвин» (1996), «Г. Сковорода (Сад божественних пісень)» (1997), «Мамай» (2000), «Гетьман І. Мазепа» (2002).

Рекомендована література

1. Лавриненко Н. Іконописець і монах: що відомо про синів Ніни Матвієнко Івана та Андрія // Апостроф [apostrophe.ua]. 2023, 10 жовт.

[В. М. Прядко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Гончар Андрій Петрович / В. М. Прядко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30809>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).